

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในด้านการอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสื่อสารกับการศึกษาในยุคปัจจุบันต้องใช้การสื่อสารเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อบริโภคข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วทั่วโลก ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาในการศึกษามากขึ้นทั้งด้านสังคม สติปัญญา ด้านการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาทางด้านสายอาชีพที่มีจุดมุ่งหมายให้เป็นคนดีมีคุณธรรม มีความรู้ และมีความชำนาญในทักษะวิชาชีพ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน (กรมวิชาการ, 2546 หน้า105) ซึ่งได้สอดคล้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และสอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตกำลังคนระดับฝีมือที่มีความรู้ มีความชำนาญในทักษะวิชาชีพ มีคุณธรรม วินัย เจตคติ บุคลิกภาพ สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม เปิดโอกาสให้เด็กเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง โดยสามารถนำรายวิชาไปจัดฝึกในสถานประกอบการได้(สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2546, หน้า2)

สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นสาขาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีมาตรฐานวิชาชีพของสาขาวิชาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ คือ

1. เข้าใจระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์
2. จัดการและแก้ไขปัญหาในระบบคอมพิวเตอร์
3. เขียนโปรแกรมขนาดเล็ก
4. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานธุรกิจ
5. ใช้ระบบเครือข่ายในการปฏิบัติงาน
6. สร้างเวปเพจ

รายวิชา ระบบเครือข่ายเบื้องต้น เป็นวิชาหมวดวิชาชีพพื้นฐาน ของหลักสูตร ปวช. สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีคำอธิบายรายวิชาคือ ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับความหมายของระบบเครือข่าย ประเภทของเครือข่าย มาตรฐานการเชื่อมต่อระบบเครือข่าย ปฏิบัติการเชื่อมต่อระบบ

เครือข่าย การใช้ระบบ ปฏิบัติการบนเครือข่ายปฏิบัติการรับส่งข้อมูลบนเครือข่าย การบริหารดูแลระบบเครือข่าย ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 72 ชั่วโมง(คาบ) หรือ 4 คาบต่อสัปดาห์

สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสาขาวิชาชีพนั้น เครื่องมือที่จะใช้ขับเคลื่อนในการจัดการเรียนการสอนจะต้องเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อให้ตัวนักเรียนได้เกิดทักษะในการปฏิบัติ เพื่อบ่งชี้ได้ว่าผู้เรียนจะได้มีทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้ และสอดคล้องกับการวัดและประเมินผลในสภาพจริงคือ เมื่อจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้แล้วจะต้องมีผลงานเชิงประจักษ์ มีผลงานที่เป็นรูปธรรม ซึ่งผลงานนั้นจะเป็นสิ่งสะท้อนว่าผู้เรียน รู้จริง ทำจริง โดยมี องค์ประกอบหลักการคือ พฤติกรรม ความรู้ ทักษะ ดังนั้นผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนแบบปฏิบัติที่หลากหลาย ทั้งนี้ต้องให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน ผู้สอน โรงเรียน มาตรฐานวิชาชีพ ชุมชนและท้องถิ่น (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2546, หน้า 13) ซึ่ง สุจิตรา ขุนคำ (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานในรายวิชา งานธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าผลจากการจัดการเรียนรู้ส่งผลทางด้านบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียน เช่นเดียวกับ วรวิพรรณ โจนงนุช (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนลายสังคโลกโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย พบว่า ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนลายสังคโลกโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพระดับ 82.38/87.50 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในระดับ มาก สอดคล้องกับ กาญจนา กาทอง (2550)

ได้พัฒนาชุดฝึกปฏิบัติการ เรื่องการสร้างงานจากโปรแกรมประมวลผลคำ ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับสูง (85.32)

ด้วยผู้ศึกษาเป็นครูผู้สอนในวิชา ระบบเครือข่ายเบื้องต้น ซึ่งเป็นวิชาที่มีข้อกำหนดในมาตรฐานวิชาชีพสาขางานในข้อที่ 5 ซึ่งกำหนดไว้ว่า “ใช้ระบบเครือข่ายในการปฏิบัติงาน” จากผลการสอนที่ผ่านมาพบว่าส่วนมากผลการปฏิบัติงานของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ผ่านค่อนข้างน้อยจึงต้องมีการปรับปรุงวิธีการสอนเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ที่ออกมาในเกณฑ์ที่ดีมากขึ้น จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงเลือกใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies Instructional Model) ซึ่งได้ปรับปรุงจากรูปแบบของ ทิศนา แจมมณี (2550) ด้วยเหตุผลคือ หลักการของทักษะปฏิบัติของเดวิส นั้น สอนโดยการครุ่นคิดการสาธิตทักษะย่อย เป็นลำดับขั้นตอนและให้นักเรียนทำตามจากนั้น

ให้นักเรียนรวมทักษะย่อยที่ได้ฝึกมานั้น รวมเป็นทักษะใหญ่พร้อมกับเสริมเทคนิควิธีให้ เกิดทักษะ ความชำนาญในทักษะนั้นอย่างสมบูรณ์

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies Instructional Model) ในวิจาาระบบเครือข่ายเบื้องต้น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขา งานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการศึกษา

ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 18 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies Instructional Model) ในวิจาาระบบเครือข่ายเบื้องต้น จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ได้แก่ หน่วยที่ 1 การเชื่อมต่อระบบเครือข่าย และ หน่วยที่ 2 การบริหารจัดการทรัพยากรเครือข่าย โดยใช้ 2 แผนการจัดการเรียนรู้รวมเวลา 16 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส หมายถึง วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้น ทักษะปฏิบัติโดยใช้รูปแบบของเดวิส (Davies Instructional Model) โดยให้ผู้สอนฝึกให้ผู้เรียน สามารถทำทักษะย่อย จากนั้นเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่

วิจาาระบบเครือข่ายเบื้องต้น หมายถึง รายวิชาที่ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับความหมายของ ระบบเครือข่าย ประเภทของเครือข่าย มาตรฐานการเชื่อมต่อระบบเครือข่าย ปฏิบัติการเชื่อมต่อ ระบบเครือข่าย การใช้ระบบปฏิบัติการบนเครือข่าย ปฏิบัติการรับส่งข้อมูลบนเครือข่าย การบริหาร ดูแลระบบเครือข่าย ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จัดอยู่ในสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ได้รู้ผลสัมฤทธิ์ทางการสอนของครู การเรียนรู้และพัฒนาทักษะของนักเรียน ในการนำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส การสอนวิชาระบบเครือข่ายเบื้องต้น
2. ผลที่ได้จากการศึกษาจะสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการปฏิบัติในวิชาอื่นๆ ได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved